

BORSSZEM JANKÓ

VERHOVAY ZSOLTÁRJA.

(A derek férfiú t. i. Budavárban az Uri-utczában vett házat.)

Köszönöm, jó sakterem,
Te segítél föl engem!

Árpád sirja.

GYMÁSNAK a hajába esve,
Árpád apánk sirját keresve
Sok jó tudós ásót ragad;
S történnek nagy ás- s kutatások,
De tudja Salamon a látnok,
Hogy a siker, az elmarad.

De jobb is, hogy Árpád apánknak
Sirjára mostan nem találunk,
Hol eddig békén nyugovék.
Sirja kinyílván, fölriadna
S körülnézne kíváncsin arra:
Milyen az élő nemzedék?

S meglátva, hogy modern ruhákban
Egy barbár és vad orgiában
Hány »honffy« tombol, hentereg:
Halott arcza borulna tűzbe —
S honszerző hőstünk másodizbe'
Szégyenletében halna meg.

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— A franzvárosi plébános oraság garambóskodott egy mozais keresztmamával. Ogy kellett az aszanságnak. Todhatta volna, hoid: »wer zu Kurz kommt, kommt zu kurz.«

— Ho már oz o Ábrányi piktor oraság leábrányozta oz Eszlári Esztert emlékezetből — mért nem már leportretálta o sakter képit is emlékezetből?

Legoláh minyár vége volna anak a hoszó vizsgólatnak.

— A Bollagi Olodár órfi a »Vosárnapi Ojságba« elüadja a Bazini saktolás történetit egy régi künyvbül, de nem megmondja aztat is, hojd, a mint kivilágolta azotán, a Farkas méltóságos gróf oraság csinálta a heczet, a mi kerölte sok 100 emberek életibe. Mér nem mondta meg eztet is a fiotól tódós? Bizomosan félt az opjátul.

— Forcsa, forcsa, nadjon forcsa! A német lapok mind prédigolnak az antiszemítizmos elen és a németok öldöznek a zsidót; — a madjar lapok izgolják egyre a kedéljeket és a madjarok nem bánatnak a zsidót. Csak odjan möveletlen ez a madjar nép!

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

VISONTAI Kovách Laczi első föllépése az Augiás istállója tisztogatójának szerepében tökéletesen sikerült.

A ház tiszta.

Olyan, mint egy uj ház s mi mindnyájan úgy tünk fel, mintha Ujháziaak volnánk. (Nebich! mondta erre Börzeviczy.) Csak hogy rosszabb komédiások vagyunk. (Ezt meg én mondom.)

Az elnök megnyitván az ülést, ilyenféleképen beszélt:

Tiszta ház!

Mikor e mai napon a szünetek leteltével ismét összegyülnénk, van szerencsém a ház renovációját szemelláthatólag bemutatni.

Csillog minden a tisztaságtól. Bár ugy volna kireperálva belül, mint a hogy van kireperálva kívül.

Lelkemből örülök rajta, de még jobban örülnek, ha bizonyos volnék benne, hogy a ház e tisztasága ezentul is meg fog őriztetni az antiszemetelestől. (Ohó! ugy a keresztény, mint zsidó képviselők részéről.)

Ne piszkolgassuk egymást. Mert vannak ám olyasféle foltok és pecsétek, melyeket egy országról semmiféle surolás, sikálás, pecsétvesztő és benzín le nem tud venni.

Minélfogva indítványozom: hogy a ház minden részében apró réztáblák alkalmaztassanak ily felirással:

E hely tisztántartása kéretik.

Általános helyeslés.

Ilyen actió után egy kis pihenés nem fog megártani.

— Pakolj Pista!

Börzeviczy W. M. élcei.

— Az én kis druzámat, a Scharf Möriczkat még sem bocsátják ki. Pedig ez a Mór igazán megtette a köteleességét. (Aj, wie bitter!)

— Azt már hallottam, hogy a »corbeau«-nak van »bec«-je. De hogy Becque-nek legyen »Corbeau«-ja, ez uj. (Moritz, wie ü schwacher Bloss!)

PAS-DE-TROIS.

Járják az európai publikum mulattatására: Istóczy, Ónody és Krazelhuber.

Tisza Kálmán nótája.

— Erre megy ki, hogy: „Ezrivel terem”, Petőfőtől. —

EZRIVEL terem a fán a
 Megy.
 Paulerem van énnekem csak
 Egy.
 De mikor még ez az egy is
 Sok!
 Előbb-utóbb „menesztetni“
 Fog.
 Furcsa isten teremtése
 Ő!
 Dühödök, ha közelembé
 Jő!
 Megteszek mindent, amit csak
 Kér
 S kompromittál — tőle ez a
 Bér.

Már ilyesmit is gondoltam
 Én:
 Elkergetem . . . mars, maradi
 Vén!
 De a fejem ezer gondtól
 Forr
 Azért nem került még rá a
 Sor.
 Bukóféiben már sok izben,
 Volt:
 Jaj istenem! be jó kedvem
 Volt!
 De a szélbal soh'sem vitte
 El!
 Oly rossz, hogy a szélbálnak se
 Kell.

A magyarok eredete.

Hunfalvy után.

Finnek vagyunk — finn ugorok!
 Mellettem szól az etymologia.
 Jertek segítségül vogulok, osztyákok, cseremiszek
 és finnek, védjük meg a török-tatárjárás által megtámadott finn-ugor birodalmat.

S ha nem elég az etymologus ágyútűz, hogy eljesszük a betörő hordákat, ropogtassuk rájuk az etnográfia puskatüzét.

Mi a finn?

Halásznép.

Mi a magyar?

Szintén halásznép. Ezért szít a Tisza partjához, ezért kedves nemzeti commendentiája a halászlé, ezért kiáltotta Kossuth: Tengerre magyar! Igen, tengerre, hogy Fiuméből Helsingforsba a legrövidebb uton eljuthassunk és őseredeti szőgyökcsereskereskedést folytathassunk kedves éjszakai atyánkfiaival.

Vámbéry, Vámbéry, elvakult dervis, ki tudományos szemédvilágát a középázsiai sivatagok délibábjában elvesztetted, térj eszedre és ne tölsd csordultig keserűségem Ukkon-poharát!

Minden — minden mellettem bizonyít.

A magyar paraszt nyáron is dunnával takarózik, oly szokás ez, melyet csak éjszokról hozhatott.

Csizmáját zsirral kené. Ami reminiscencia halzsíros multjára.

Amit magyar ember tesz, annak mindig van oka-foka. A foka pedig északi állat.

Sohase mondaná a magyar ember, hogy pálinkás jó reggelt kíván, ha délkeleti eredetű volna. A török-tatár mai nap sem él pálinkával.

Világos, hogy finnek vagyunk!

Éljen Finnia, Ukkon és Kalevala!

Vámbéres szerint.

Le a vogulokkal, éljen a török-tatárság!

Török-tatárok vagyunk.

Nézzünk végig magunkon és látni fogjuk.

Tagadom, hogy halásznép volnánk, mert mi lovasok vagyunk és tagadom a halászlének nemzeti eledellé avattatását, mert a magyar étel a gulyás.

Nem hal — hanem hús.

Ez is bizonyítja, hogy nem tengerparti, hanem nomád, pásztorkodó őstől származunk.

Igen, mi csont vagyunk az ő husukból és vér az ő csontjuktól.

Hunfalvy, Budenz és Szinnyey, elkalevalósodott hajtásai a tudomány fájának, hulljatok le, argumentumaim kertészkesésének nyelésétől!

Mi a magyar ember legkedvesebb mulatsága? Ha felkapva paripájára a pusztákon végignyargalhat, ép úgy mint a turkmánok. Mert lóra termett a magyar ember, nem czethalra.

Második szenvedélye a pipázás s pedig ez a tulajdonság keleti eredetre vall, mivel a török-tatárok nagy pipások, a finnek pedig oly gyöngék a művészet ez ágában, hogy lepipáltatták magukat a muszkáktól.

Hát még a szellem — az a harczias szellem, mely a csárdai legénykedésben is kitűnik? Egy finn ember nem volna képes a czimborája fejét meglékelni, az elagya-bugyaláshoz meg éppenséggel nem ért.

Igen, igen, minden azt vallja, hogy mi az Ural-altáiról szakadtunk ide.

Sutba hát veletek petyhüdt finnisták!

Csok jása Kokand, Khina, Baskiria, Timur-denk, Dsingiskhán!

Éljen Dentu-Magyarország!

Szerkesztő:

Simonyi Iván.

PRESCHPURGI UJSÁG

— Hexti antiszemita ujság. —

Főmunkatárs:

Kraxelhuber Tóbiás.

Az érem visszája

—ő. Hogyan? Mit hallok? A pozsonyi zsidó gyárosok Bécsbe készülődnek? Ime uraim, tessék hölgyeim, ez a zsidó hazafiság! Nem ismerik Vörösmarty versét: »Itt éljed, ha lnod kell!« Még ha a canaille ver is agyon hazánk szent földjén: itt kell meghalnod! — Nemde? És önök azt hiszik, hogy a budapesti zsidók jobbak? — Egy csöppet sem! Németek mindannyian testestül-lelkestül. Nem akarnak velünk asszimilálódni, visszautasítanak bennünket. Hiába akarjuk körünkbe édesgetni, nem jön a gögös semita. Hiába keressük a társaságát, kerül bennünket. Hányszor keresték önök már a zsidók társaságát, hogy magyarosítsák, nemesítsék; de elzárkózott előttük ez a dölyfös nép.

A zsidó, mihelyt összeköttetésbe jő a szegény néppel, már szítja a vérét. Ime példa rá Todesco pozsonyi zsidó gyáros is. Nehány bevert ablak, néhány kő miatt, mely a szobájába repült, megszakít minden összeköttetést a munkásokkal s most ez a szegény nép, a tél küszöbén, ki van téve az inségnek.

Alig egy-két hirlapiró, ügyvéd jár társaságunkba és nem birunk megszabadulni a szemtelen tolatkodó fajzattól. — Nem magyarosodnak! Alig 79%-a magyar és az a 79% is elenyészik a többi 21% tömegében. — Elég előítéletesek nem olvasni a legjelesebb magyar lap szellemes csevegéseit, azon ürügy alatt, hogy ez a lap antiszemita.

Mi a morálja szellemes csevegésnek uraim és hölgyeim? Az, hogy addig ütjük, hecczeljük, piszkoljuk a zsidót, ameddig teljesen megkedvel bennünket és saját jó kedvéből szívvel, lélekkel magyar lesz, mert a lelkes preschburgi hazafiak is kétségkívül csupán azon okból ütik a zsidót, mert német és nem magyar.

* * *

Fifád hexdi Hirlab, ha haraxig is a herr von Achherjegerlfalusi! Ott ollfaszog eszded oszárdigl, ézs le-drüggolok, merd pöszellinagem a szifibüll. Ikozsák van negi! Csog oszérd üdüng a pidezs sitó, mert nem ogorjó motyrosodik. P. p!

Kraxelhuber Tóbiás.

Napi hírek.

+ **Önödyltűnt!** Nyomatlanul elvezett. Vérszomjas sakterek! Nem volt elég tehát Solymosy Eszter vére, ezen szépreményű, ártatlan ifjút is le kellett sakterolnotok! — Szegény fiatal barátunk, kinek jövője a legszebb reményekkel kecsgetett. (Már három képrekeskedő kínálta meg utazói állással!) És ime áldozatul esett a Kagal által felbujtogatott svéd Iczigek gyilkos sakter-késének. Gyászoló családja, mint értesülünk, még hat hónapig várakozik; ha addig se kerül elő, igazságszolgáltatásunk díszét, Bary Józsefet kéri fel a vizsgálat vezetésére, ha ugyan odáig elkészül a tizsa-eszlári ügygel

= **Önödyl megkerült.** Kint járt a külföldön, terjeszteni az igaz igét, részvétet kelteni a Solymosi Eszter arcképével. S mi történik? Összeröffen a külföldi zsidóság — ha nem eszik is belőle, de azért maga disznó és vizsakergeti őt hazájába. Ime, e faj milyen ijesztő mértékben szaporodott el. Már csak itthon lehet bátorságban — ha t. i. ugy tetszik a saktereknek.

▽ **Két véres párbajt** vívtak a héten Budapesten. Zsidó volt az egyik fél mindkettőben. Semita párbajozók! — Zsidó arrogancia!

□ **A tirolí árvizkárosultak** számára két bécsi Jeitelesz is adott 1000-1000 forintot. — Zsidó henczegés!

× **A tirolí árvizkárosultak** számára gyűjtést rendeztek Bécsben. Természetes, hogy számos dúsgazdag zsidó egy krajczárral sem járult az adakozáshoz. — Zsidó smuczigság!

△ **Jótekonyság.** M. és L. grófok 500-500 téglát ajándékoztak a zsidók ablakainak beverésére. A keresztény társadalom nevében fogadják halás köszönetünket.

× **Valami Szilágyi Sándor** nevezetű titkos semita (azelőtt bizonyosan Saje Silberglanz) felolvasást tartott Budapesten »Bethlen Gábor és a zsidók« czim alatt, amelyben többek között azt állítja, hogy Bethlen Gábor arról biztosította a

zsidókat, hogy ha valamelyikük büntettet követ el, csak a vétkes bűnhődjék, de a többi zsidó emiatt ne zaklattassék. — Milyen barbárok voltak azok a régi magyarok!

◊ **A virágvölgyben** lélekemelő jelenetnek valánk szemtanúi. Hat bátor suhanc józüen ütlegelt egy öreg semitát, a ki óriási módon ajvajagott, de ellentállni nem mert. Zsidó gyávaság!

Ψ **Stomfáról** azt a hírt kapjuk, hogy egy ottani zsidóasszony egyszerre három gyermeket szült. — Zsidó fajtalanság.

☆ **Az ideí önkéntesek** közül 400 tette le a tisztí vizsgát. Üdvözljük a derék ifjakat! — Ezzel az alkalommal 65 löcslábu, horpadt mellű, görbe orru semita kölyök is befurakodott a tisztikarba. Zsidó tolatkodás!

◊ **Bizonyos megkülönböztetés** látszik abból, hogy ez által nagyobb követel hajgáljuk meg a zsidókat, mint 1848-ban.

♣ **Ma ismét** lelkesen hangzott tel a zsidó-utczán e fölkiáltás: Éljen Üsdöczy!

✂ **Jól kifiguráztuk** a mi verélyes főispányunkat. Ráfogtuk, hogy új predikátumért folyamodott s lesz ezután Solymosi Eszterházy! Kitűnő!

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy cs. kir. katonatiszt

védelmessül ajánkozik szép szemita menyecskékhez.

Ajánlatok a kiadóhivataltba.

Negyedik emeleti lakást

mennél magasabbat, amelynek ablakába kódobás már nem ér, — keres egy gazdag bankár-család.

Régi jóhírű

Üvegkereskedés

üzletársat keres. Antiszemita vezetőknek előny adatik.

Zsidóknak!

Ölcső földbirtok, szép és egészséges vidéken, a Jordán partján, Jeruzsalemhez egészen közel, családi viszonyok miatt eladó.

Antisz mita bank

előleget ad mindennemű értékpapírosra, ékszerekre és egyéb holmokra.

VERHOVAY TÜNÖDÉSE.

— Különös! Ennek az én magyaromnak beszélek, ezt biztatom — hát a német meg a tót érti meg a szavamat.

Saktereimhez.

— Ad notam: »Szülőimhez.« —

Eneklí Vérhasavay.

ÉDES saktereimék
Gazdagodjam meg csak!
Akkor többé én veám
Nem panaszkodhatnak.

Ha már minden teljesült
Amit csak kívánok,
Többé maguk ellen én
Sosem kiabálok.

Lesz palotám — már van is —
Abban lakom szépen;
De hát ez még nem elég,
Egyéb is köll nekem:

Szép kocsit csináltatok
A magam számára,
Drága, kényes lábaim
Ne koptassa járda.

Kell aztán még, hogy legyen
Spórkasszai könyvem,
Hogy, ha »Krisztus« kell nekem,
Hozzá jussak könnyen.

Azután még veszek majd
Drága paripákat,
Didó a lovam előtt
Boldogan ugrálhat.

Véges végül lesz nekem
Dús Wertheim pénztárom,
Akkor majd a czikkeket
Nem pénzért csinálom.

Ingyen osztom azokat
Szét az ujságokba:
Sok szerkesztő, — tudom, — még
El így sem fogadja.

Vége lesz a fürmedős
Marakodásoknak; —
Ugy biz', édes sakterek,
Gazdagodjam meg csak!

A speciál-drótos füllentéseiből.

— A »W. A Zeitung«-ból. —

— **Szilágyi Dezső** országgyűlési képviselő, mint legbiztosabb forrásból tudom, legközelebb *alispánná fog kineveztetni.*

— **Pauler Tivadar** igazságügyminiszterről az esti órákban az a hír keringett, hogy legközelebb beadja lemondását. Az egyik versio szerint *nemzeti színház intendant* lesz, egy másik versio szerint pedig Makóra *éneklő kanonokká fog kineveztetni.*

— **A közlekedésügyi miniszteri tárczát** valószínűleg Bari József, a tiszta-eszlári ügy vizsgáló bírója vállalja el. Bary még nem határozott. Ha elvállalja, ez esetben vagy gróf Andrassy Gyula vagy pedig Szilágyi József fog a tiszta-eszlári ügy vizsgálatával megbízni.

— **Verhovay Gyula** a »Függetlenség« szerkesztőjéről az a hír szárnyal, hogy legközelebb állami méltóságot kap. Valószínűleg k. k. *Nachrichter* lesz.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai
**Negys Vöröshegy Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.**

P^a Geesér, 5-ik oktoberben.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévóm!
Szokványos alázatos
tisztelettel van szerencsém jelenteni, mi szerint az Tséplésen által esénk, még penigh oj szerentsésen, mint a Ladányi Adány a Sára lyányán, mikoron az hónaj mankós pisze koldushoz férjhez atta. — ojjan nagy szerü az eredmény, hogy ha 2-szer

akkora volna is, csak is 1-szeresen haladná tul a mostanit. — igen is.

Tséplés alatt itt járt az Gyáros ur fő embere is, kit az tselédek el neveztek Gép kapitány urnak, mert Semita szak értő Gépészünket $\frac{1}{2}$ nap alatt III-szor vágta nyakon csak azért, mert az Udó alatt az tséplő Machina minden benső részét, ki köbkötte — mentségeül fel hozván tisztelt Gépészünknek, hogy az köbködés nemzetseges nyavalója lévén neki, ő erről nem tehet.

A vereshegyi úly fayta tengeri 1-ső termellési kísérlete csak részben sukezdált, mert veressnek veress ugyan, de az amputacziós Mód szer mellett sem szokhatik le az tsévéje a hegyes Characterról. Azonban rájöttem az bi béjire — Ugyan is ezen Rituális eszközléssel a gengéged tséveken fogok ténykedni, nem peniglen az érett magnak valókon — Volt szerencsém ezen véleményemmel egy okleveles saktert és egy faczér Rabbintust

meg interjuholni éppen dög bür eladás alkalmával és ők szak értőleg sükerre vezetendők véleményezték nemesítési szándékukat.

Hálás tartozó köszönettel vevém — az uti Költéség és napi dílyak kegyes levonásának datzára — a kegyes engedéjt, hogy az Agárdi eke-futtatáson jelenleg lehetek. Láttam ott valamelyest, tanultam némelyest de még többet tanítottam én.

Hohenhámi tanulmányosságom tulragyogá az elektromos éjjeli világítást — igen is! —

Ott volt egy Fauler nevezetű angoly gőzeke tsinyálló — ha megmagyarosodna, Lustaffy vállna belőlle és mint ilyen megfelelne az Honyi gazdának — igen is — ezen ur jött egy üteg gőz-ekével — ez már nem is szánt, hanem Aknákat váj az Anyaföldben — jóll is mondja az Magyar Föld nevezetű trágya nemesítő ekegőzlöny, hogy nem kell neki az angolynak se keze se gőzze — igen is nem — mert az Theoria is aztat állítja, az jó Földet nem szükséges a víz forrásig föl szántani — a meg hizalására pedig jól megemésztett Alkat részek szükséglődnek, a mejjekkel a Gőz Kazán nem dicsekedhet — mert a kovács-guano nevezetű kő szén maradéktól nem zsirosodik meg az talaly — ne is tesszen venni belőlük;

Az angoly ur mindétig körülöttem somfordált, magyarázván nekem hogy: miszter Egg Denájel igyen neveződöm én angolyul — luk hír! — pedég az nem is volt már luk, hanem folyónak a medre, a kit a vasával kihányatott. Mért, mondá ő, el rontani az Ökrökben az jó bőf-tőköt — de mikoron látná az Angoly hogy az német nyelvezettel sem tud kapacitálni, Angoly honi birtokának vezetésivel bizott meg, megértvén az Ulyságból, mely nagy gőz erővel béllelt Mező Gazda vagyok én, fel alyánlván évente 300 fontokat Nagy-Britániániai értékben — mit gondol? förmedtem reá, hogy az én innepelt drága Jóltévómtól, Ngos Wewrewshegygy Dávid Urtól váljak el hivtelenül? — soha sem — nem vagyok én Saáros Vas megyei ki vándorló — kedvesebb nekem az ön fontyainál az én Kedves Uraságom latja, ha ad — igen is.

Környül tekintettem az többi Ekéknél a hol is honyi ökrök szántottak, természetes manométer hejett a nyelveiket öltvén ki, a mejjek Marhaságukra való nézvest bátran el is neveződhetnének monobarométernek. Csak egyben nem tudhatvann meg állapodni, tudni illik, a Gőz Ökrökből melyik voltaképpen az Hém és melylyik az Nyöstyén szánthó, mert ugy mondák a kettős ekék Párosságába leledzik az erő. El mentem az egyes Ekékhez is, de ezek csak ugy polkáltak a hitványságtól, meg kracholtak az egy szerüségétől.

Az ott mivkedő Ökrök köszönetet szavaztak a Jurystáknak, hogy munkára be invitálódtak, mivel két holnapok olta jól tartódtak Darával. Csak a midőnn az Essőben szántottak volt egy kis búh bánattyuk.

Az villányos szántás sötét éjjel salyát szerü. Csak azt nem tudták megérteni, hogy mikor is alszik az utánn a fel ügyelő gazdász és az Gőz béres? A mejre hohenhámi tanulmányosságom elektromos logikájával oda világítottam fel az homájban szántó elméket, hogy az

villányos alvást sebesebb tempóban élvedzvénn, hamarább le szuszogják a rátájukat. Ez nagy vivmány: a béres ostve kifaszolván az maga elektromos portzióját, avval éppen ugy beéri mint az fertáj esztendő Commentióval. Csak lesem már azt azt az uly falyta villányos Gőz buzát a kivel esztendőre Ngd értelményes közben járásával meg tselekedendjük az getrájde hószt.

Ezen en kezü ralyzolatom a Természeti valóság nyománn egy lokálitást ábrázol, a mej előtt az kül honyi eke futtatók meg állának, mondván, hogy soha sem hitték volna, hogy ijetén épületben mérik mi nállunk a halászlét.

Haza érkevénn, a nemesi Birtokon Ó Testámentombéli viz özönt tapasztaltam. Legközelebb a nagy sarkantus csizmával tesszen kijönni, mert az ki vágott czipellő benne reked az talalyban és félős, hogy Reptze helyett galucsnyi terem. Első gondolatom az volt, hogy tekintettel a környező víz és anti sémita veszéjre egy Noé bárkáját átsoltatnék, amejben Ngod uri tsalárdjával, a szükséges himekkel és még szükségesebb nyöstyénekkel egyetemben be várná az áradat le fojását — de esmérvén Ngd bőkezüségét a szorongattatásban, el álltam szándékomtul és csak is az Julist tartom szárazon,

a mellyel öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes Jól tevőmnek

hóduló tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL

Oklev. Gazda.

— Perotti szerződése 1883-ban. —

Azon kegyelemért, hogy én aláírott Perrotti Gyula úr a magyar füleket talián hangokkal csiklándani méltóztatom, a következő föltételeket diktálom:

1. Erkel Sándor operaigazgató minden reggel, mikor kávézom, rapportra tartozik nálam jelentkezni és hármás görnyedező hajlongás kíséretében hogylétem felől tudakozódni.

2. A nemzeti színház köteles nékem két him zebraival befogott kék hintót tartani, melynek kocsisa hindosztáni születésű róm. kath. vallásu muszka legyen.

3. Hogy borbély ne babráljon kényes ábrázatomban, b. Podmaniczky Frigyes intendans ur köteles a beretválás mesterségét megtanulni, engem naponként, de díjtalan megsörtélteleníteni.

4. Leberetvált sörtém azon szálainak számára, a melyeket emlékül nem kapodnak el tőlem a megboldogított hölgyek — a nemzeti színház muzeumot tartozik berendezni, ahol azok az utókornak megőriztetnek. Hajamat a nemzeti színház karmestere köteles naponként elvinni az intendans urhoz felfodorítás végett.

Gülettó Perotti
kaméliás primo dono.

— Perotti szerződése 1884-ben. —

Perotti Gyula ur 40,000 ft fizetés mellett egy évre szerződik, kikötvén magának a következőket.

1. Perotti ur állandóan Triesztben fog tartózkodni és majd csak telefonon keresztül lép föl a nemzeti színházban, a huzal felállítása Trieszt és a Kerepesi ut közt a nemz. színházat terhelvén.

2. Hogy őt a közönség megérthesse, minden néző csak azzal a föltétellel kaphat fölléptekor jegyet, ha hitelesen bizonyítja, hogy olaszul szóban és írásban egyaránt tökéletes. E tekintetben a budapesti olasz consulátustól bizonyítványt köteles előmutatni.

3. Havonként egy ízben Perotti ur Triesztből lelerándul a fizetésének fölvételére s egyszeri föllépésre. Ilyenkor külön train-éclair küldetik érette Triesztbe. Intendans és igazgató Adelsbergig fog elébe menni. Kanizsától fogva Káldy Gyula ur fullajtársasága alatt zengő bandérium kíséri a vonatot; az állomások fellobogóztatnak, Fehérvárott és Budapesten diszörség várja, a nemzeti színház előtt pedig diadalkapu.

4. Ilyenkori rövid tartózkodás idejére átengedtetik neki beszállónak a kir. palota.

— Perotti szerződése 1885-ben. —

Perotti Gyula ur többé nem lép föl és nem is énekel személyesen, hanem megengedi, hogy a föllépő tenorista »Perrotti helyettesének« czimeztessék a színlapon s ezért a rendkívüli engedményért csakis az alábbi apróságokat követeli:

1. Fizetése fölemeltetik 100,000 frtra, mely összeg külön az ő számára vert Perottidorokban fiztetik. Ez arany pénzek — Perotti ur nem értvén magyarul — egyik oldalon német a másikon olasz fölírást mutatnak, középpütt e hódoló jelszóval: *bizal-*

mam a hősi tenorban. Ez arany pénz természetesen teljes soveign-értékben fogadtatik el.

2. Miután Perotti ur, ha személyesen nem is énekel, de énekelni hallani óhajt, az opera havonként egyszer Triesztbe leránduland és előtte eldefillirozván, neki szerenádöt fog adni. Neve- és születésnapjára pedig Liszt cantátét komponál a tiszteletére, melyet a magyar miniszterelnök fog énekelni.

3. A magyarországi összes iskolákban az olasz tannyelv köteves tantárgyul behozatik, hogy a német tenoristák talián nyelvet mindenki megérthesse.

4. Perotti urnak egy fehér lap adatik, melyre még egyéb netáni parancsait, kívánságait, óhajait és szeszélyeit fölírhassa.

TUDOMÁNY.

Török-tatár-finn-ugor párbaj.

— A „Magyar Nyelvőr“ tudósítása szerint. —

EGNAP délben a m. tud. akadémia párbajtermében egy régi polémia intéztetett el lovagias uton. V. Armin és H. Pál érdemes nyelvűsaink próbálták véglegesen eldönteni a magyarok eredetének kérdését. A fegyver mindkét részéről nagy nyolczadrét kaliberű, ólombetűre töltött forgatható kéziköny volt. Párbajsegédek voltak, V. ur részéről B. József és Sz. Gábor; H. ur részéről B. Mór és Sz. Aron urak. A párbaj föltételei ezek voltak: 3 lépés távolság, mindenki fél részről 5 lépés avancement-nal, úgy, hogy a bajvivők 4 lépés távolban álljanak meg egymás háta mögött, egymásnak hátat fordítva, s így löjjenek. Kikötötték, hogy a két fegyver ne legyen kemény kötésű. A harmadik tapsra mindkét fél egyszerre lö s azután a párbaj halálig folytatattatik, ami által mindkét fél halhatatlanná lesz. Orvos gyanánt B. Ignác ismert horáczfodritó foglár ur működött, minthogy mindkét félnek a foga erősen fájt egymásra.

A párbaj azonban kissé zavarosan folyt le. Először a jeladó segéd nem akart mindkét félnek tapsolni, hanem csak a maga pártjabelinek. Azután V. ur kívánt előbb vágó fegyverrel próbálkozni, mert kifent turáni vasat is hozott magával. Ez utóbbiba H. ur is beleegyezvén, ez megtörtént első vérre és mindkét bajvivőn elég súlyos érv-vágás esett. Azután a fönn vázolt vívási módra tértek át, de heves gerjedelmökben az avaucerozást, fájdalm, mellőzték, úgy, hogy a két löveg célt ért, és pedig V. ur az ő ural-altáján, H. ur pedig a finn-ugró izületében sérült meg érzékenyen. E szabálytalanság által megriadva, a segédek rendőrért futottak, ki is rögtön megjelenvén, a viadalnak véget vetett, még mielőtt második könyvváltásra került volna a dolog. A rendőri közeg jegyzőkönyvet vett föl az esetről s azt a két bajvivő által aláíratta, kik azzal mentették magukat, hogy csak egy pár találó megjegyzést váltottak. A hely színén lelt érveket, durranó szögyököket és raggyutacsokat a rendőr elkobozta, a két párbajozó pedig a budapesti török-tatár és finn-ugor konzulok oltalma alatt a Rókus-kórház nyelvészeti osztályába szállítottatott.

ÚJ SZT. DÁVID-LANTJA.

*) בעם' אשקנאק & ביטעוועק.

(A „P. Lloyd“ tartalékos hadnagya, a ki a mult héten párb-jt vívott Salamonnal.)

Kinek eddiglen fényére
Rá borult a véka,
Hűsi üsők méltú vére
Vitéz ivodéka,
Legfényeseb Lloydinant te,
Ki lakomán pede stante
A czéhedet védted:
Hadd zengjelek téged!

De nem csopán a czéhedért
Rántottad vasad ki,
Fojtádért is ümlesztve vért
Fejbüröd hasadt ki.
Futta-, Pata-, s tübi Kóbit
— Dólnak bár a Bartókkóbik —
Emelved rongjában,
Nevelted glonczjában.

Milyen idők, ó szent Áron,
Derültek reánk fel!
Hűsők vagyunk mind immáron,
Bár az anyánk Rákhel;
S bár a tátink Iczig volt csak,
S todománya kicsi bolt csak:
Ragyog a zsidrák faj —
Ki le ójlam chászdaj!

Minden ójság minket szidó:
Tesék mogyorodni!
S nem sokára minden zsidó
Lesz a legjob honfi.
Iskolába zsidó kölket
A tanár ór nyom, üldözget:
S így, ha bölcs lesz Számi,
Nem lehet csodálni.

*) Gyöngébb zsidók kedviért magyar betűvel: Vészi Jókának a vitéznek.

Nem zsidóval vívtál! Nem volt
Vün ünsre Leut einér;
Bár Salamon a neve volt,
Nem volt Seiffensteiner.
Edj keresztény oraság vót,
A kordjával feléd vágott,
És te vissza vágta!
Dics ezért reád száll.

Két bós élczlap majd levicczel,
Vehetsz ezt sicherre:
De te böscke légy Spitziggel
Hűsi sökeredre.
Te sem leszel túb mint Kóbi —
De ha az, hát Makkakóbi,
Makkabái fojta —
Ne hagy magad, rojta!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— »Hallgatni arany« — mondják. Különös. A filozopter nap-számra »hallgat« és mégis buk-fenczet hány örömeben, ha csak piczulát lát is a zsebe.

— Mégis csak Preschpurgba kell tenni a harmadik univerzitást. Van Kassának, Szegednek kórháza, alkalmas épületei, meg tudja a kő, micsodái, de nincsenek olyan telivér antisemitái, mint a Kraxelhubereknek. Kell-e több a kath. egyetemhez?

— Spanyolnak az Escorial, muszkának a Kreml, angolnak a Tower, francziának a Louvre, olasznak a Vatikán, töröknek a Kába, zsidónak a Salamon temploma — jogásznak a lövész-utczai mentsvár.

— Talmi-jogoncok »nyilatkoztak« a Függetlenségben a pozsonyi jogászság nevében. No, én nem tudom nem állannék-e be ama bizonyos Eizenstedter ur protekcziója alatt zsidónak, ha az én univerzitásom antisemita ügyét holmi komik, tislér meg spenglérinások úgy jogászmaszkban komprimittálnák!

— Ha a pozsonyi jogászság jóra való része tanult valamit tőlünk, a mestereitől in puncto antisemitaság, akkor úgy is tett mint mi: nem tört be ablakot, nem káfolt be s nem ivott holmi söpredékkel snapszos brudersaftot, hanem beállított az illető Iczigekhez és kidrukkoltatott egy kis — kamat leszállítást a »Geld auf Alles«-ban a napvilágot nélkülöző »ingóságok« dolgában.

Tér szüke miatt, Szerkesztői üzenetek a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.